

[Arne Larsen.]

interessant nydannelse på arbejdsmarkedet. Vi kan hurtigt blive enige om, at det også er en nødvendig og tiltrængt nydannelse, og tilsyneladende er også alle ordførere fra alle partier enige om, at princippet er rigtigt, at det er tiltrængt, og at der må en løsning til. Men man henviser til, at lovforslaget ikke er udarbejdet tilstrækkeligt i alle enkeltheder, at der er huller i det o. s. v., o. s. v., på det foreliggende grundlag vil man meget nødig tage stilling, og mon ikke det var bedre, at arbejdsmarkedets parter selv klarede problemet, eller var det ikke bedre, at det blev henvist til et eller andet udvalg, som så kunne sidde og nørkle med sagerne et stykke tid fremover.

Jeg må sige, at jeg er helt enig med hr. Erling Dinesen om, at den senere tids udvikling inden for mange erhvervsgrene med et stigende antal konkurser og betalingsstandsninger o. s. v. tit og ofte viser, at lønmodtagerne bliver bet, bliver snydt for deres tilgodehavender, og sådanne tilstande kan vi ikke tolerere ret meget længere. Hr. Erling Dinesen siger i bemærkningerne og i sin fremsættelsestale og har også fremført det her i dag, at grunden til, at vi ser dette problem, og at det stadig væk er stigende, ofte er, at strukturændringerne og omlægningen af arbejdsprocesserne i visse erhvervsgrene bevirker, at mange virksomheder må give op. Jeg vil gerne give hr. Erling Dinesen til dels ret i disse betragtninger, men jeg mener ikke, at det er hele sandheden. Jeg vil vove at påstå, at mange af disse konkurser skyldes en meget dårlig og ansvarelsløs ledelse i visse firmaer.

Vi har jo i frisk erindring Boss-sagen. Hr. Erling Dinesen har været inde på den og dens udløber, Jørgen Suder-sagen fra Skanderborg, og hr. Erling Dinesen har kunnet nævne et andet ganske frisk eksempel, vi har en ny alvorlig sag under opsejling, vi har hele Kirk-sagen, som endnu en gang viser, hvad dårlig ledelse og vilde spekulationer kan føre til. Her ser vi en meget stor virksomhed med datterselskaber, som nu er ved at gå konkurs. Forhåbentlig får lønmodtagerne her dækning for deres lønninger, men det ser jo ud til, at staten i alle tilfælde og kommunerne skal snydes for adskillige mill. kr. Derfor er det i høj grad nødvendigt, at vi

får det lovforslag gennemført, som hr. Erling Dinesen her har fremsat.

Det viser også, at en anden ting er nødvendig, og det er, at den medindflydelse og den medbestemmelse, som lønmodtagerne har ønsket og krævet igennem mange år, snart bliver en realitet. Vi er snart derhenne, at vi ikke kan overlade det til virksomhedsejerne alene at være medbestemmende, især ikke med hensyn til løn- og arbejdsvilkår inden for virksomhederne. Det er et naturligt krav, der her er rejst, og jeg håber i høj grad, at det vil blive imødekommet meget hurtigt.

Jeg vil lige til slut komme med et par enkelte bemærkninger om selve lovforslaget. Jeg har forstået, at det skal dække alle lønmodtagere beskæftiget her i riget, som der står. Men hvorfor ikke lønmodtagere ansat i danske virksomheder, der er beskæftiget uden for riget? Hvorfor ikke danske arbejdere, der er beskæftiget ved entreprenørarbejde f. eks. på Grønland? Hvorfor ikke danske søfolk, som er beskæftiget uden for riget? Jeg forstår altså ikke, hvorfor man ikke tager denne personkreds med, så de kan blive dækket af denne lovgivning. Især tænker jeg på søfolkene, som vel må have et rimeligt krav på at blive dækket ind.

Jeg kan forstå, at ATP skal opkræve beløbene, og at det er alle ansatte over 18 år, der skal svares et beløb for. Det lyder jo rimeligt. Der skal af arbejdsgiverne ydes et årligt bidrag på 5 kr., pr. beskæftiget; det drejer sig om samme personkreds, i hvis løn der indeholdes bidrag til ATP, og den er på ca. 1,7 mill., det vil sige, at der skulle indgå ca. 9 mill. kr. i denne Lønmodtagernes Garantifond.

Nu mener nogle, at beløbet måske er for højt; jeg vil stille mig tvivlende, for selv hr. Erling Dinesen var jo inde på, at også andre forhold ville komme til at spille ind, og at konkurserne måske blev talrigere i den kommende tid. Jeg ved ikke, om hr. Erling Dinesen og andre har i tankerne, at det er Danmarks medlemskab i fællesmarkedet, som eventuelt vil afstedkomme et stigende antal konkurser; i så fald er det nok troligt, at der vil blive et endnu større behov for denne Lønmodtagernes Garantifond.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis yderst positive stillingtagen til